

LA PRIMERA MIREIA DESPRÉS DE LA GUERRA

Quan, al final de desembre del 1942, el pare declarà el naixement de la seva filla al Jutjat 6 de Barcelona, obtingué —amb dificultat, després de força somriure, arenga i propina— que el Secretari acceptés d'inscriure-la amb el prenom de «Mireia». Al mateix vespre, aquell Secretari, descabellat i ansiós, comparegué a casa dels interessats: el senyor Jutge municipal 6 no acceptava de cap manera el prenom escollit; i la inscripció es faria definitivament amb el prenom «Maria». — El pare, prudent, conservà el paperet provisional amb el qual havia d'anar a recollir l'acta de naixement (i en el qual volant el pobre Secretari havia fet constar el primer dels prenom proposat). Catorze anys després (quan el jutjat ja havia canviat de titular), armat amb aquell paper, el pare es presentà a la Cúria del bisbat, i assolí la correcció de «Maria» per «Mireia» en el document religiós en castellà (en llatí, el nom era sempre «Maria»), —pretenent (falsament) que així constava al Jutjat (prova: el petit paper provisional). Tornant al Jutjat, amb l'acta estesa pel bisbat i d'altres arguments (prenom «Mireia» inscrit en joies personals i altres objectes; ús ininterromput enjondre: fitxa d'inscripció al col·legi, etc.), i el petit paper, el pare afirmà que el jutge anterior havia comès un error, i obtingué que el nou jutge (content de portar la contrària al seu antecessor, segons totes les aparences) «corregís» l'«error», i fes tatxar novament la inscripció «Maria» per «Mireia» (sic: amb «I» llatina)...

I això s'esdevingué el 15 d'abril del 1957. Aquesta Mireia deu ser doncs la primera que portà oficialment aquest prenom després de la guerra civil, d'entre les nascudes a l'Estat espanyol. (I més en la seva grafia catalana).

* * *

El valor de la data de 1957 queda més evident si se la compara amb els fets i dades següents: Del 8-VI-1957 (art. 54) és la llei que reconfirma estrictament que els registres civils admetran únicament els prenom castellans i en llur forma castellana. Del 18-VII-1962 només, la resolució de la Direcció General del Registro que acceptà el prenom «Miriam», denegat mesos abans pel Registre civil i un Jutjat de 1ª instància. en 1963 no era encara admès a Reus el prenom

«Meritxell», i sí que ho era a Barcelona (basant-se, en aquest darrer lloc, en l'ETC d'una Ordre del Ministerio de Justicia del 18-V-1938 (!) que tolerava les advocacions marianes «Aranzazu, Begoña, Iciar, Montserrat, ETC.»...). en 1970 era rebutjat a Guipuscoa, i posteriorment per la D.G.R., el prenom femení «Maitane»; i denegat també, pel Jutjat de Barcelona i per la D.G.R., el prenom «Bernat». En 1971 les autoritats judicials s'oposaven encara a la inscripció de «Iñaki» (però acceptaven el també basc «Unai»). En 1972 i següents, no era admès «Jordi». En 1974, ja era normal la inscripció de «Ermengol» (o «Armen-gol», sic), «Roger», «Roser», «Laia», «Oriol», «Arnau» —després d'aspres lluites en els jutjats, considerant [erròniament] que no eren «traduccions» de pre-noms castellans. I el mateix 1974, la DGR no cedia enfront de «Vannessa», però s'inclinava davant de «Vanesa»!

La llei admetent finalment totes les formes catalanes dels prenom (i anul·lant així la del 1957) no fou firmada fins al 1976: concedint via lliure als «Jordi», «Joan», «Jaume», «Antoni», etc.

(Recentment cuejaven encara problemes similars enjondre sobre la pell de bou. I, en 1984, per exemple, el rebuig oficial de «Lola» fou aleshores molt comentat per tots els «mass-media»).

Con fecha quinze de Abril de
mil novecientos cincuenta y siete
y por diligencias registradas con
el n: 368-57, se modifica el
primer nombre de la inscrita en
el sentido de que en vez de ser
Maria es "MIREIA".

delegado **TOMAS CATALAN BARRIENDOS**

REGISTRO CIVIL
BARCELONA

22 DIC. 1977

